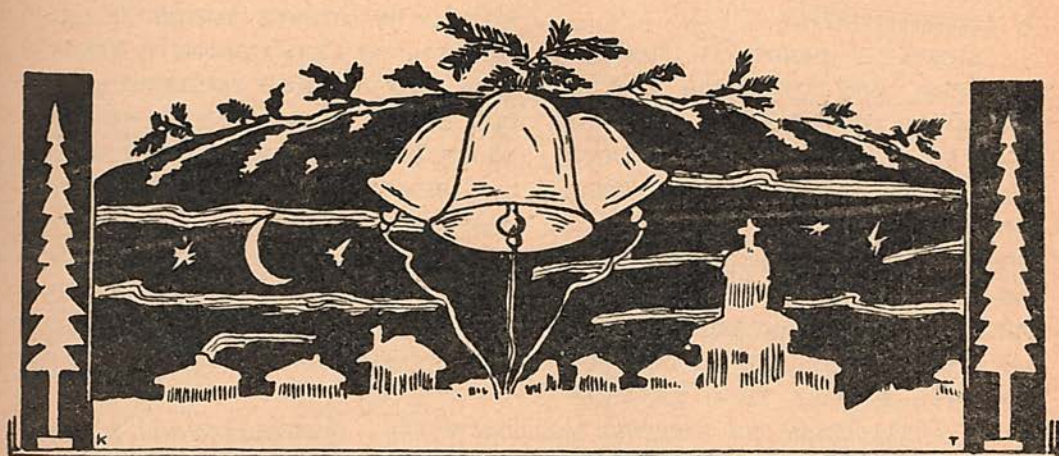

ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ

МЕСЕЧНО СПИСАНИЕ ЗА ДЕЦА — ИЗДАВА СВ. СОФИЙСКА МИТРОПОЛИЯ.

Камбанитъ тържествено биятъ. Тъ възвестяватъ пристигането на свѣтли празници. Всѣки бърза. Стѣга се да ги посрещне, колкото се може по-радостно. И наистина, има ли по-голямъ празникъ отъ тоя — Рождеството на Нашия Спасителъ, Богочовѣка Христа? — Не! . . .

Въ тоя день изгрѣ звездата на обичѣта и правдата. Въ тоя день ангелитъ възвестиха: „Миръ на земята и благоволение между човѣцитъ“!

Мили деца,

Като ви честитимъ свѣтлиятъ празници, припомняме ви следното стихотворение въ проза, написано отъ дѣдо Величковъ:

„Мислѣ за нещастнитъ!“

Студено. Вѣтъръ духа, снѣгъ вали.

Детенце мило! Въ тия дни смисли за тѣзи, кои сж сиромаси, голи и всѣкакви търпятъ беди и неволи. У вази въ собата гори огънь, излѣзешъ ли на улицата вѣнъ, ти сж топли дрехи си добре увито. Ти сѣга си нахранено и сито; кога си гладно, нивга, нивга тебъ не казва твойта майка: „нѣма хлѣбъ!“ Но има като

тебъ дечица мили, които въ стая гола сж се свили: огнецъ тѣ нѣматъ, дето да простратъ ржчикитъ си и да се стоплятъ. Въ закнижения прозорецъ вѣтъръ духа немилостиво, и въ стаята глуха отъ всичкитъ страни нахлува студъ. Замръзнали до майчиния си скутъ, съсъ сълзи на очитъ се вѣвиратъ и въ дрешкитъ си скжсани примиратъ.

Детенце мило! Нѣма часъ